

KUOHJOEN SANOMAT 13.2021

Riite rantoja valtaa

Kuva: Juha Sormunen

KUOHJOEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti. Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen. Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite Posentie 2, 14980 Kuohijoki, e-mail: raimo.maurola@elisanet.fi P0408228192. Yhdestoista vuosikerta n:o 13.2021

PÄÄKIRJOITUS

Joulu joutuu koronasta huolimatta aikanaan. Sitä ei viivyttele myöskään talven pakkaset eikä tuiskut. Niiden ansiosta tupapäivät ovat lisääntyneet – osin myös etätöiden johdosta. Kylällä joulukuun alkupuolella mitatut yli 20 asteen pakkaset jäädyttivät järvet umpijäähän. Aiempina vuosina oltiin jo tottumassa siihen, että ilmaston lämpenemisen johdosta pakkastalvet ovat taakse jäänyttä elämää. Nyt ei siltä näytä, mutta pitkät pimeät illat voivat kirmaista kulttuurin kukoistamiseen – kirjoittamiseen, valokuvaamiseen tai muuhun sellaiseen, mitä jokainen on joskus haaveillut tai ainakin ihaillut. Kulttuurilla on kysyntää. Siispä...

Tätä kirjoitettaessa toimitus on jo asettunut Etelä-Suomeen – Fuengirolaan. Ilmasto on todella suotuisaa. Aurinko paistaa siniseltä taivaalta. Parvekkeella varjossa lämpötila on 25 astetta. Se innoitti toimituksen suunnitellusta poiketen tuottamaan vielä kuluvan vuoden 13. numeron.

Itsenäisyyspäivän aamuna Suomalassa oli lipunnosto Mieskuoro Örisevät – säestämänä. Juhlava tilaisuus muistuttaa meitä: sankarivainajista, sotainvalideista, rintamamiehistä, lotista, soteleskistä -ja orvoista, sotalapsista, sotatarviketeollisuuden henkilöstöstä, kotirintaman naisista ja miehistä, ja tietenkin sodanjohdosta sekä silloisesta valtiojohdosta. Kunnia heille. Pian koittaa aika, että heistä ketään ei ole enää elossa. Nyt elossa oleva sukupolvi tulee heidät aina muistamaan. Milleniaalisukupolvi vielä muistaa, mutta seuraavista en ole niinkään varma. Mutta historian lehdillä veteraanien muisto tulee säilymään nyt ja ikuisesti.

Toivoa sopii, että uutta vastaavan laista muistamista ei koskaan syntyisi.

Kuohijoki virtaa edelleen, niin kuin se on tehnyt vuosituhansien ajan. Se on nähnyt tulvia, jääkausia, hellejaksoja, kivikauden ajan ensimmäisiä tulijoita, sekä alati toistuvia sodan ja rauhan ajanjaksoja. Nyt se on jälleen luomassa ohutta jääpeitettä, mutta en muista pitkän elämäni aikana nähneeni, että joku olisi kävellyt jäätä myöten joen ylitse.

Kuva: Juha Sormunen

Hyvää Joulua Hyvät Ystävät, Kylän miehet – ja naiset, sekä milleniaalit

Tervehtien

Päätoimittaja *Arnold Kirveskoski*

Kulttuuria

Kulttuuritoimittaja *Rafaël Martikainen*

Kulttuuri ei ole vielä kuollut. Nimim. Aina Inkeri Korpi-Kuusinen lähetti laatimansa runon, joka sopii hyvin tähän vuodenaikaan. Juha Sormusen valokuva sopii runon jatkeeksi kuin nappi raksiin.

Riite

*Riite rantoja valtaa
häipyy aamun usva,
katosi öinen karma.
Jääpeite kantta rakentaa
järvi muuttaa muotoaan,
kuura kortteen verhoo.*

*Kuuluu kolkan isku
railo vastaa kutsuun,
mateella maha täysi,
miehellä mieli uusi.
Vakka täynnä taas
ja vakan päällä kansi.*

Urmas Kurtti-Koskinen

Kalastuksesta

Kalatoimittaja *E. Kiviriippa*

Tässä pientä kevennystä pilkkikelejä odotellessa.

Kalastajan laulu

*On kalastajan elämä paras kaikista,
sopuisa ja mielevä ja hurmaa monia.*

*Kaikki muu lakastuu,
ainoa oikea ilo on harmiton,
ja tyydytyksen tuo*

Isak Walton

*Laskea verkot, pilkkoa puita
panna sauna lämpimään,
taittaa pari vasta illalla,
ylistää elämää hyväksi.*

Jouko Puhakka

Lukijain tarinoita

Kylätoimittaja Yrjö Järventausta

Toimituksen juttukerjuu on alkanut tuottaa tulosta, mistä osoituksensa alla olevat tarinat.

Ensimmäinen joulumme Kuohijoella

Näin joulun alla muistellemme mielellämme ensimmäistä jouluamme Kuohijoella vuonna 2015.

Valkoisesta joulusta emme valitettavasti saaneet nauttia, sillä lunta ei ollut lainkaan, vaan maa oli vielä täysin musta. Valoa pirttiimme toi kuitenkin joulukuusi, jonka saimme ensimmäistä kertaa elämässämme kaataa omalta maaltamme. Ja kyllä sitä kuusta sitten ihailtiinkin! Tämä oli jälleen yksi niistä kokemuksista, joka sai meidät tuntemaan, että päätöksemme muuttaa saksalaisen kaupungin hälinästä maalaisidylliin ja erityisesti Kuohijoelle oli täysin oikea – ja tämä tunne on näiden vuosien aikana vahvistunut vain entisestään.

Joulua vietimme pienessä piirissä vaimoni ja Saksasta Suomeen saapuneen tyttäreni Kimin kanssa. Koska toimin perheemme ”ruokavastaavana”, ei joulupöydässä nähty suomalaisia jouluruokia. Päädyin valmistamaan struudelia*, jolla ei siis ole mitään tekemistä tunnetun itävaltalaisen makean omenastruudelin kanssa, vaan jonka juuret ovat Bessarabiassa, muinaisessa Mustanmeren rannalla sijaitsevassa maakunnassa. Tämä resepti on kantautunut sukumme käyttöön isoäidiltäni, joka oli kotoisin tuolta alueelta. Kun struudelia valmistettiin, kaikki kokoontuivat pöydän ääreen: isovanhemmat, vanhemmat ja lapset. Struudeli ei kuulunut perinteisesti joulupöytäämme, mutta mielestämme tämä ruoka sopii mainiosti jouluun, ja niinpä siitä on tullut täällä Kuohijoella meidän oma jouluperinteemme. Joulupäivänä puolestaan herkuttelimme täytetyllä ankalla, ”knöödeleillä” ja lämpimällä punakaalilla, ja myös tämä ruoka on muodostunut jo perinteeksi joulu- ja tapaninpäivänä.

Joulupyhät sujuivat leppoisasti: saunoimme, pelasimme erilaisia lautapelejä ja nautimme hyvästä ruoasta sekä vaimoni valmistamista perinteisistä saksalaisista joulukekseistä. Vuoden vaihtuessa lumikin sitten vihdoinkin saapui ja saimme kauan kaipaamamme ”Winter wonderlandin”.

Bernd Heger

(kääntänyt saksasta suomeen Ulla Kuusniemi)

*Bessarabialainen struudeli koostuu struudeleista, jotka höyrytetään kattilassa kypsiksi perunoiden päällä. Struudeleiden kanssa tarjotaan pitkään kypsytettyä possupaistia kastikkeen kera. Itse struudelit valmistetaan taikinasta, joka vedetään kyynärpäiden avulla ensin hieman ohuemmaksi, nypitään sitten pöydällä miltei läpinäkyväksi ja heitellään lopuksi löysäksi rullaksi.

1 Pihapiiri jouluaattona Jouluaattona 2015
lumesta ei ollut tietoaakaan

2 strudelitaikina odottamassa rullalle heittoa
ohueksi vedetty ja nypitty

3 struudeli, perinteinen jouluaaton ruokamme

4 ensimmäinen joulukuusi omasta metsästä

Kuohijoelta

Moon kiertäny tätä Suomee ristiin rastiin ja aina o eri kulmilta joitai sanoja tarttunu matkaa, joit sanoja mää o sitte tuonu mukanain Kuohijoelle. Siit mää ny kirjootan. On tää Kuohijoki vaan sellane paikka, jot aina tää vettä ajatukset puoleens.

Tääl o paljo sellast mit ei o missäs muual. Niiko esimerkiks näihe järvie kuohut, ko ne yhtyy joes toisiins, ja joist sitte lienee tultut tää Kuohijoe nimikii. Ja sit tääl on nii paljo sellassii vilkkai ihmissii, vaik mie enne oon enn kuult, jot nää hämäläiset on hittai ja hiljassii, Mut siin ei oo mittää perrää, voan soattaaha se olla savolaiste sananrieskoo. Vilkkai ja kovii haastamaan nää hämäläiset on, niiku tääkii Kaino aikonaan. Nii, ja hyvi auttavaisii vieraanvarasii hyö kaik ovat, jottei sellassii ennää tappaa ko Karjalas.

Kovvii kalamiehii täält löytyy jokirannast ja Kuohijärven puolelt. Kovempiiki kalamiehii kyläl on olt; Taisto, Kippari-Kalle ja Kaarlo, mut nyt hyö ovat nääs jo kauan olleet autaimmil kalavesil. Männä vuonna kyläl tul uusii mökkiläisii niiku Petri, Eero ja monta muutakii. Jotkut tulijat ovat ilmottanneet olevans kalamiehii. Saa nähä. Iskukoukkuja pilettiin vuosia sitte. Haukia niil saatii, mutta kymmenkunta vuotta sitte rupes verkoilla saamaa het niin kauhean paljon kuhhaa, jot hauki ei kelvannu ennää. Sanottii niiku lappalaiset: emmä ota niitä jänkhäkoiria, meth poljemma ne suohon.

Erämiehiä kylästänni löytyy, vaik hyö kyl nimittää ihteään eräpojiksi. Poikia ei tosin taida olla muita kuin par Saarikon poekaa. Ja hirviä on kaatununna tännäi syksynä.

Rapumiehii tääl Kipparinlahel on enemmännii, mut yks tosi kova rapumies on par kessää olt tilapäiset pois remmist. Talvee pakkoo monet mökkiläiset ovat näemmä lentäneennä Espanjaan. Neth onkii niitä valtion syytinkiläisii. Kyllä meth tulemma takaasin, sano eräskin äijä kylän raitilla. Kaike tän jälkke mä sanonnii suoraa: jotta elethään niinku ennenii.

Aikans kuluks kirjootteli *Lenokki Syväntakanen*

Kylällä nähtyä ja kuultua

Kylätoimittaja Yrjö Järventausta

Sitten viime lehden ilmestymisen jälkeen marraskuun lopulla järvet saivat poikkeuksellisesti kirkkaan jääpeitteen, joka tarjosi mahdollisuuden monen vuoden jälkeen yrittää kolkkamatikkaa. Se tosin taitaa olla jo unohtunut kansanperinne. Vanhempi väki muistaa kyllä, miten lapsena mateita kolkattiin.

Mateella on nimittäin tapana jäiden tultua uida aivan rantaan kiinni. Kirkkaan jään aikana mateen erottaa melko helposti vallankin sen pohjaan jättämän uran päästä. Siihen vain kirveellä tai nuijalla isku pään kohdalle, jolloin made tuupertuu ja saattaapa se pyörähtää mahapuoli ylöspäin. Sitten kirveellä reikä jäähän, minkä jälkeen made on poimittavissa.

Kuva: Juha Sormunen

28.11.2021 Kuohijärvi jäässä.

28.11.2021 Kukkian Lehtisaaren selkä oli jääpeitteen alla. Asta Miettinen

Kuva: Jaana Jokinen

4.12.2021 Veparin pikkujoulu peruttiin koronan johdosta, mutta Joulupukki ja Joulumuori kävivät Veparin rapulla toivottamassa kaikille **HYVÄÄ JOULUA**

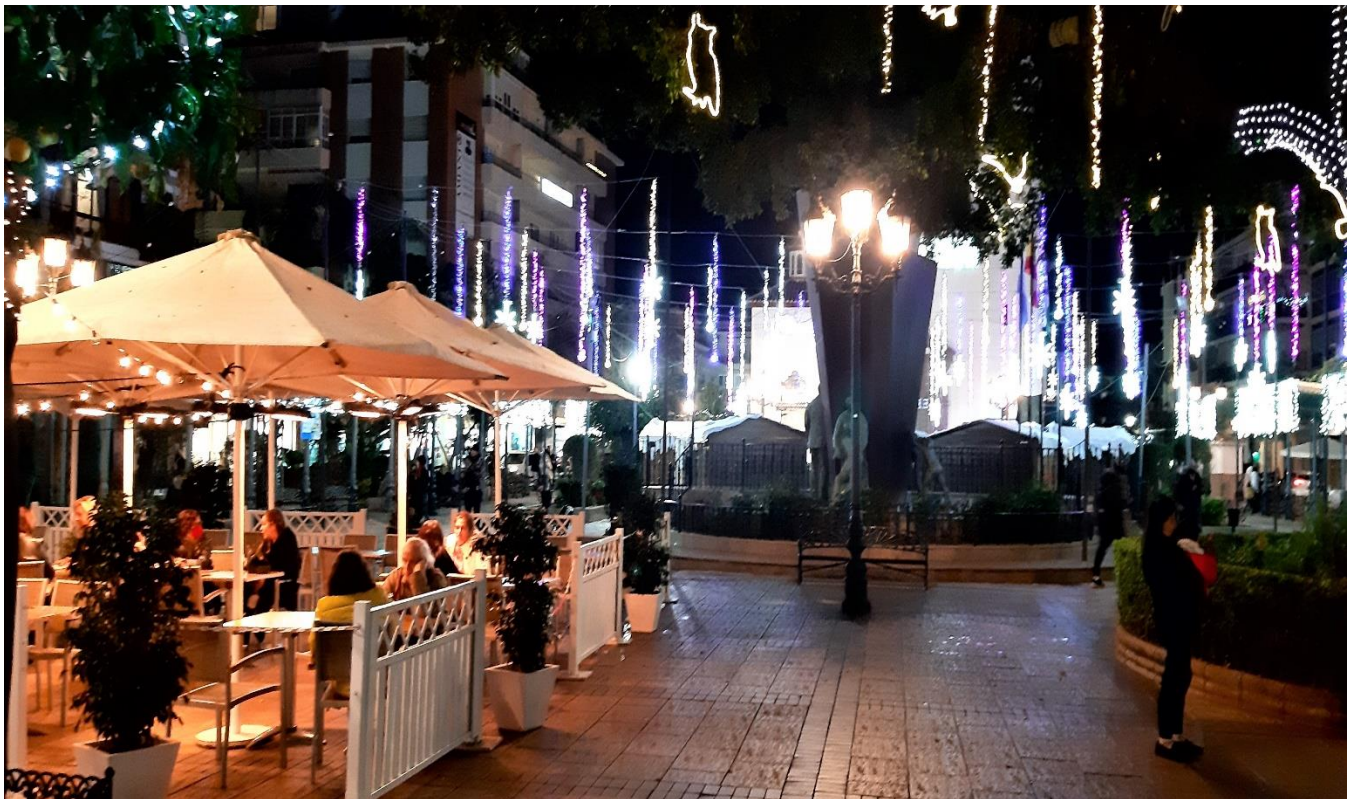
6.12.2021 Itsenäisyyspäivänä kylällä oli hiljaista, mutta kaunista ja rauhallista. Lippu liehui, järvet olivat jäässä ja joki sulana.

Kuvat: Jaana Jokinen

6.12.2021 Toisenlaista oli Fuengirolassa. Lipun nosto Los Pacosin Suomalassa. Mieskuoro Örisevät.

Ja katunäkymiä Fuengirolasta

Matti Tuovinen

Toimittaja tapasi Los Pacosissa Jouko Vehmaksen kokkareilla muuan Matti Tuovisen, – 85. ikävuodestaan huolimatta ikinuoren savolaisen sanantaitajan, joka on jo toistakymmentä vuotta ajanut autolla talveksi tänne viettämään talvisia eläkepäiviään. Kaipuu Suomeen – kotimaahan ei ole irrottanut otettaan miehestä. Kaipuunsa hän on pakenut sanoiksi vaimolleen kirjoittamallaan runolla, jonka hän ulkomuistista esitti *Joukon nimipäivälle* ja tilaisuuden vieraille – se oli muisto kesästä, ja se kosketi syvästi läsnäolijoita. Runo on sittemmin julkaistu teoksessa: *Minun Suomela 30 vuotta – 30 tarinaa*. Runon on säveltänyt Pentti Suppola. Kiitokset Joukolle ja Merville banketista.

Kesän muisto

*Tuoksu koivun ja havun, tuoksu rantasaunan savun,
tuoksu niityn kukkakedon, ruusun, valkolehdokin, apilan
päivänkakkaran, päivänkakkaran!*

*Rakasta, ei rakasta, rakastaa ei rakasta, rakasta!
Kesäaamun aurinko sarastaa. terälehdellä kastehelmi kimmeltää –
mikään ei voi tunnetta, muistoa himmentää,*

*Kukkuu, kukkuu, kukkuu, käen kukunta vie hetkeksi huomion –
kaukanako viimeinen tuomio. Käen kukunnan luvussa sekoan vähän,
istahdan piennarkivelle tähän ja mietin suuren Tarhurin töitä.
Taivaanranta kaukana tuolla, kaukanako on hetki,
kun ole Luojan luona, viel tahdo en kuolla.*

*Jyviä kerään nyt elämänlaariin. Salojärven saari – kalliorinteet,
puolukkamätäs tuolla, lakankukka lähisuolla.
Salojärven saari – tässä maankulkijan elämänkaari.*

*Syksyisin palaan uuteen kesään,
teen täällä talvipesää ja muistelen Suomen kesää.
Tuoksu koivun ja havun, tuoksu rantasaunan savun.
Tuoksu niityn kukkakedon, päivänkakkaran.*

Matti Tuovinen

Toimituksessa

Toimitussihteeri lähettämässä lehteä jakeluun etätyöpisteessä.

Yhteisöjen tervehdyksiä ja ilmoituksia

CAMP FINLAKE toivottaa

Hyvää joulua &
onnellista uutta vuotta!

Tietosuojalauseke

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti.

Tilaajatiedot Tilaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin.

Tilaajatiedot ja niiden käyttö

Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaajatiedosto tuhotaan pysyvästi.

Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27 01300 Vantaa, puh. 0408228192
raimo.maurola@elisanet.fi